

[Inger Merete Nordentoft.]

mod den totalitære krig, den krig, vi godt alle inderst inde ved vil feje disse bestemmelser til side, hvis den kommer, hvorfor den må og skal hindres.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg takker alle de ærede ordførere, der har haft ordet her i dag, for deres indlæg og for den tilslutning, de har givet til gennemførelsen af disse fire konventioner. Det var jo ikke andet, end hvad man kunne vente, fordi vi her i landet må glædes over, at det har været muligt at gennemføre dette store arbejde og nå til et resultat som det, der her foreligger, og fordi det er ganske i overensstemmelse med hele vort folks indstilling at søge på denne måde i så stor udstrækning, som det overhovedet er menneskelig muligt, at begrænse virkningerne af den krig, der eventuelt kan komme i fremtiden, og som ingen af os kan garantere ikke kommer.

Disse konventioner er jo et stort fremskridt, og selvom det er rigtigt, hvad den ærede sidste taler sagde, at en moderne, totalitær krig naturligvis i sine virkninger kan blive så frygtelig, at meget af det, man her håber på, ikke får den tiltænkte værdi, vil det dog stadig være således, at den kendsgerning, at disse konventioner består, vil være en beskyttelse for menneskene under de vilkår, som da kan opstå.

Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for, at de under deres taler har givet udtryk for anerkendelse af det arbejde, som den danske delegation har udført. Det er også et arbejde, som fortjener megen ros, ikke mindst fordi arbejdet er blevet sat ind på nogle områder, hvor vi havde særlige erfaringer at øse af, og hvor man måske kunne sige, vi også havde særlig interesse at varetage — områder, som var nye og uopdyrkede og derfor var vanskelige at behandle. Så meget mere prisværdigt er det, at det er lykkedes under disse meget vanskelige forhandlinger at nå så langt frem, som man trods alt er nået.

Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har ret i at sige, at jeg ikke havde lagt vægt på det nye afsnit, den ny konvention om beskyttelse af civilbefolkningen. I min fremsættelses-tale udtalte jeg min store glæde over, at man netop havde fået en sådan konvention med, og at dette jo var et helt nyt område, som her var taget under plogen. Den ærede ordfører udtalte ønsket om at få forskellige spørgsmål nærmere belyst i et udvalg, og jeg vil naturligvis være rede til at møde i et sådant udvalg og i så stor udstræk-

ning, som det er mig muligt, besvare spørgsmål, idet jeg er enig i, at der er en række problemer i tilslutning til disse konventioner, som det utvivlsomt kan være nyttigt at få nærmere belyst, for at man kan få den rette forståelse af bestemmelsernes rækkevidde.

Jeg tror, det ærede medlem har ret i den kritik, han har rettet mod oversættelsen på de punkter, han nævnte — dér, hvor ordet „beskyttelsesmagt“ er anvendt. Jeg kan hertil kun sige, at disse konventioner er genstand for stadig bearbejdelse. Det er meget omfattende dokumenter, der her er tale om, og jeg vil gerne udtale, at vi mener ikke i udenrigsministeriet, at vi har afsluttet den endelige oversættelse af disse konventioner; der er nogle udtryk, som vi mener må underkastes en revision, og et af de spørgsmål, der er tvivl om, er netop det, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har fundet frem til. Det er ikke sådan at forstå, at der vil blive ændret noget i konventionerne efter vedtagelsen, men man kan måske nå til en sprogligt set bedre udformning, inden vi afslutter dette arbejde.

Jeg er enig i de bemærkninger, som er gjort af forskellige ordførere angående nødvendigheden eller nytten af at udbrede kendskab til disse konventioner, men det er ganske klart, at nogen endelig stilling har vi ikke kunnet tage, før konventionerne var en kendsgerning, før de var vedtaget af rigsdagen. Det er imidlertid ministeriets hensigt at søge frem til en vej, ad hvilken vi kan opfylde de forventninger, som næres i retning af, at man i så stor udstrækning som muligt vil gøre befolkningen bekendt med indholdet og værdien af disse konventioner. Jeg tror, det vil være nyttigt at indlede et nordisk samarbejde — som også foreslås af den danske delegation —, idet der på enkelte punkter er fortolkningstvivel, og det ville være ganske overordentlig nyttigt, om de nordiske lande kunne nå frem til samme fortolkning af problemerne og dermed yderligere gøre en international indsats på dette område.

I hvor stor udstrækning det vil være muligt at følge de henstillinger, den danske delegation har gjort angående nedsættelse af en række udvalg, kan jeg ikke sige, da der endnu ikke er truffet nogen endelig beslutning derom, men det er et spørgsmål, som regeringen naturligvis i høj grad vil have sin opmærksomhed henvendt på.

Det ærede medlem hr. Jørgen Gram var inde på forskellige spørgsmål, herunder også værdien af de åbne grænser, værdien af, at der finder en virkelig klar meningsudveksling